

2011

ВЕРЕСЕНЬ №33

УНІВЕРСИТЕТ

Видання Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА
ІНСТИТУТ ТУРИЗМУ

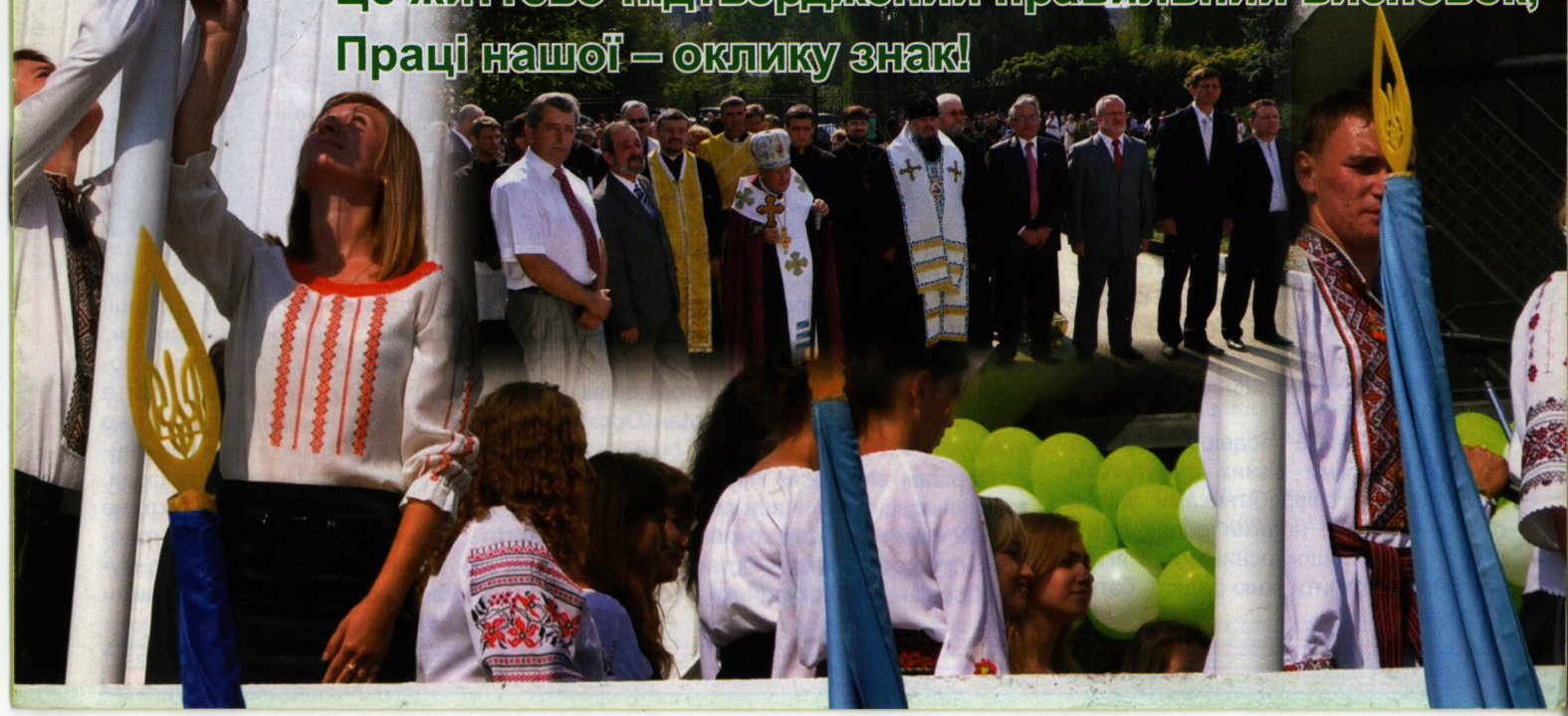

Відкриття нового корпусу Інституту туризму:

Море квітів і море в очах –

Це життєво-підтверджений правильний висновок,

Праці нашої – оклику знак!

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

День працівників освіти – воістину велике свято для кожного з нас! Усі ми були колись учнями, студентами, мали улюблених учителів, про яких і сьогодні згадуємо з теплотою. Тепер ми самі є вчителями майбутніх учених, інженерів, юристів, мистців, педагогів. Пам'ятаймо, що наш виш починався з учительського інституту, який готував педагогів неповної середньої школи, де на початку 1940 року працювало всього 15 викладачів, частина яких не мала навіть досвіду педагогічної роботи.

Зараз в університеті працюють сотні досвідчених викладачів з науковими ступенями та званнями. Значна частина їх закінчила нашу alma mater, перейняла педагогічний досвід своїх наставників і самовіддано працює на кафедрах університету, ділячись знаннями з молоддю, що прагне їх отримати. Весь професорсько-викладацький склад університету докладає значних зусиль, щоб наші студенти, закінчивши студії, стали добрими спеціалістами й гідними громадянами України.

Тож вітаю всіх з Днем працівників освіти! Бажаю здоров'я, успіхів у творчій та педагогічній праці. Бажаю, щоб студенти згадували вас у майбутньому добрим словом, як і ми згадуємо своїх колишніх наставників.

Зі святом вас!

*Ректор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника,
член-кореспондент НАН України, доктор фізико-математичних наук,
професор Богдан Остафійчук*

ХАЙ БУДЕ ДЕНЬ ОЦЕЙ ЩАСЛИВИМ!

І знову літо пробігло одним днем, і знову осінь притулилася щокую. Знову перший день вересня, знову прокидатися вранці, щоб прийти на лінійку. Знову ці приємні відчуття, коли бачиш таких вже рідних одногрупників, викладачів. Але ці відчуття є новими для першокурсників. Новою для них є і урочиста лінійка, привітання і настанови. Цей святковий настрій, що передається від студента до студента, від самого запаху в повітрі, бо пахне осінню, новими знаннями, новими враженнями.

«Це свято знань студентське й наше свято
Зібрало покоління молоде,
Що сміло, без вагань, завзято
і крилато
У світ науки йде».

Такими влучними словами розпочала лінійку ведучі.

Університетське подвір'я переповнене студентами різних факультетів, викладачами, співробітниками університету і, звісно, новими обличчями – студентами-першокурсниками, з якими прийшли розділити їхню радість батьки та друзі.

Серед запрошених до вітань студентів з початком нового навчального року почесні гості: Софрон Мудрий, отець Іван Лапка від УПЦ Київського Патріархату, депутати обласної ради Ігор Зварич, Степан Волковецький, письменник Степан Пушик та ректор Богдан Остафійчук.

Першим виголосив привітання ректор університету, член-кореспондент НАНУ, доктор фізико-математичних наук, професор Богдан Остафійчук.

«Дорогі першокурсники, сьогодні

свято для вас і для нашого університету. Ви вперше ступаєте в цю alma mater, в університет, який має славні традиції і славу історію. Хочу сказати вам так: колектив університету приклався і постарався для того, щоб ви зайшли в чисті аудиторії, і ми надіємося, що вже від першого курсу будете берегти майно університету. Будете заходити сюди, як у храм науки, як у церкву, де ніхто не смітить. Я хочу, щоб ви зрозуміли головне, що прийшовши в університет, мусять зробити все, щоб стати класними

ХАЙ БУДЕ ДЕНЬ ОЦЕЙ ЩАСЛИВИМ!

спеціалістами, щоб стати тими людьми, які можуть підняти і розвинути народне господарство України. У ваших руках майбутнє нашої держави. І держава вірить у вас і надіється. Хай вам щастить! Зі святом!»

Після настановних слів ректора під гімн університету, що його виконує Володимир Пірус з хором Інституту мистецтв, студенти піднімають прапор Прикарпатського національного університету.

«Кожна людина має прямувати до того, щоб вибрати собі таку галузь діяльності і професію, яка найбільше відповідає її здібностям, її бажанням і покликанню. Святе Письмо каже: «Держись науки і її не занедбай. Пильнуй її. Вона бо – життя твоє». Такими напутніми словами звернувся до першокурсників Софрон Мудрий.

До слова запрошують професора університету, лауреата Шевченківської премії, письменника Степана Пушика.

«Шановні і дорогі першокурсники. Я був у числі тих 346 народних депутатів, хто проголошував незалежну Україну. Схвилювано чув сьогодні гімн Прикарпатського університету, який заспівав Володимир Пірус. Я написав багато книжок і пісень, мабуть, 160, але так мене жодна моя пісня не схвилювала, як ця скромна пісня про наш величний, про наш невмирущий університет.

Пам'ятайте, що ви навчаєтеся там, де край називається іменем великого Івана Франка. То патрон нашої області, то патрон нашого міста, який створив безсмертну поему, яку треба включати у Святе Письмо. Це поема про Мойсея. «Ти підеш у мандрівку століть з мого духа печаттю». Справа від мене ще один геній – Василь Стефаник з Русова, ім'я якого на прапорі університету. Він так сказав про землю, що може ніхто зі світових письменників так не казав. Ви повинні відчувати, як ця наша українська земля дихає, як вона сьогодні хвилюється. Так, наче в ту землю закопали живих людей, як закопували фашисти, розстрілюючи. Отакі новітні фашисти хочуть вкрасти ще й нашу землю так, як розікрали фабрики, заводи. Так, як довели до того, аби їздили матері заробляти на чужину, щоб ми не добрали студентів, які мали тут вчитися. Бо не народили тих хлопців і дівчат, тих юних українців, яких мали б народити на своїй землі. І якщо ви цього не врахуєте, і якщо у вас буде перша цигарка в зубах, то ваші діти будуть хворобливими і з серцевою недостатністю. Думайте, юне плем'я! Ми вам залишаємо Україну, за яку полягли мільйони.

Я закликаю вас:

При труднощах, друже, не гнися
в дугу.

Не кинь свою честь, мов огарок
під ноги.

Як легко упасти на першій снігу,
Так легко у юності збитись з дороги.
Юначе, шукай в світі щастя своє
Та батьківську мудрість нагадуй

усюди,
Що в чисту криницю ніхто не плює,
І власне гніздо, де родивсь ти –
не гудять.

Коли сподівався ти сміху й пісень,
А доля солоного горя вділила,
То вір – промине це, і завтрашній день
Всміхнеться до тебе щасливо і мило.
Знай межі, де правда воює зі злом,
Неси, наче прапор імення мужчини,
Для того, щоб стати на світі орлом,
Замало надії на крила орлині.
Привчай своє серце до мужності крил,
Бо крил загартованих зрілості треба.
Нема в гороб'ячому серці тих сил,
Щоб крила орлині підняли до неба.

Орлиних крил вам! Пам'ятайте, якщо ви вище землю піднімете, то точкою опори буде Україна. Пам'ятайте, що є така країна – Україна, де живуть Шевченко і Франко, ви живете тут – наше майбутнє. Слава Україні!»

Далі вітають присутніх студентка V курсу Інституту мистецтв Віра Москалик та студентка I курсу Інституту філології Олесь Машталер.

Зокрема остання наголосила: «На свято першого вересня ми приносимо наше світіння, запалюємо багряний цвіт наших сердець. І в час, коли солов'їна Україна відсвяткувала двадцятиріччя незалежності, я незламно вірю, що свідомість кожного українця пробудять роздуми про долю нації, про місце її культури, великої культури з власним обличчям, глибоким корінням і високим цензом моральних цінностей. Доки буде людина, буде пісня й калина, буде віра в життя і світатиме росами Україна. А ми, юні студенти, засвіtimo калиновий вогонь любові до рідної землі. А зараз впевнено крокуємо до храму знань, і перед нами три шляхи: шлях мислення – найкоротший, шлях наслідування – найлегший і шлях власного досвіду – найважчий. А щастя знайде той, хто відкриє для себе глибини мудрості, хто буде сповідувати

добро, милосердя, шляхетність, хто викопає в собі ту глибоку криницю знань, яка зростить спраглу душу. І допоможуть нам на цьому нелегкому шляху дороги викладачі, які вогнем своїх знань освітять глибини нашого серця, вигранять душу, викристалізують мораль. Усі ці чесноти не підвладні жодним епохам, бо час живе лише в наших душах. Минуле – в пам'яті, майбутнє – в чеканні, а теперішнє – в серці. І на цій благоговенній ноті хочу всім вам побажати:

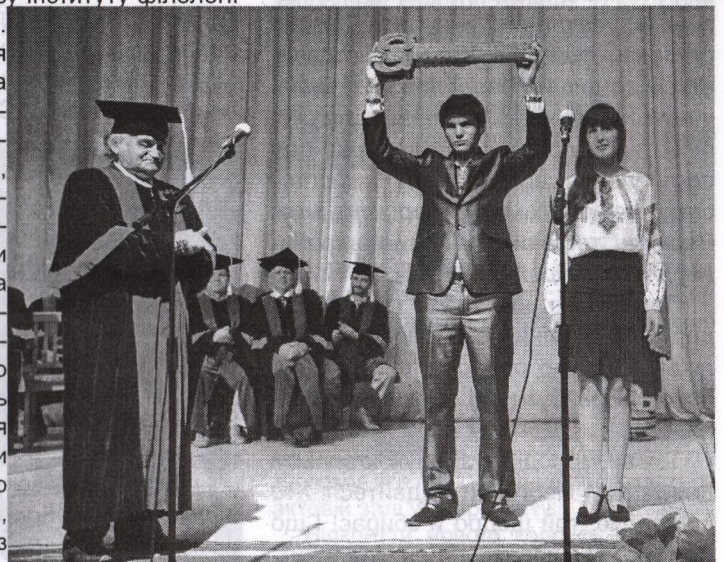
Вже почалось, мабуть, майбутнє.
Оце, либонь, вже почалось...
Не забувайте незабутнє,
Воно вже інеєм взялось.

І не знецінюйте коштовне,
Не загубіться у юрбі.
Не проміняйте неповторне
На сто ерзаців у собі.

В епоху спорту і синтетики
Людей велика яраснота.
Нехай тендітні пальці етики
Торкнуться вам серце і уста.

А з блакитного купола хай благословляє українців небо!»

Ще багато привітань звучало, багато настанов для наших любих першокурсників. Було надзвичайно приємно перебувати в цій атмосфері підвищеного ентузіазму, легкого хвилювання.

Після урочистої лінійки свято продовжилось в актовій залі університету, де було сказано ще багато привітань і співано чимало пісень, де присутні багато студентів. Особливо хвилюючою була присутність першокурсників, адже це їх першOVERесень, їх перший день у якості студента.

І хай їхній шлях стежиною науки буде насичений знаннями та незабутніми моментами!

Юлія Гомеляк

ХАЙ БУДЕ ДЕНЬ ОЦЕЙ ЩАСЛИВИМ!

Слово на початок академічного року Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (01.09.2011 року Божого)

Ваша магніфіценція, високоповажаний пане ректоре, проректори й професори Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника, вельмишановна влада області і міста.

Дорога українська академічна молоде! Ті, що вступаєте вперше, і ті, які продовжуєте навчання в усякій мудрості. Мир вам і Боже благословення на ваші нелегкі змагання цього академічного року в третьому тисячолітті.

Мудрість і знання – це нерозлучна потреба людського життя. З Божого веління існує в людстві такий лад, що до життя кожній людині треба як слід підготуватися. І кожна людина має прямувати до того, щоб вибрати собі таку галузь діяльності і професію, яка найліпше відповідала б її здібностям, бажанням і покликанню.

Каже Святе Писання: «Держись науки і її не занедбай, пильнуй її, вона бо життя твоє!» (Припов. 4, 13).

Яка ж установа спроможна допомогти молодій людині здобути й поширити межі її знання? Школа й навчальні заклади, інститути різних ступенів і профілів. Хто ж підготовляється до вищих і особливих завдань у науково-професійній праці для суспільства і держави, той вибирає для поглиблення свого знання Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, як і ви це зробили, дорогі студенти.

Пам'ятайте, юні друзі, що народ і держава України без молодого покоління з вищою освітою присуджені в близькій майбутності на повний занепад.

Тожви, молоді друзі, наукою вельми дорожіть, її любіть, їй віддайтеся! Хто щедро сіє, той щедро й збирає! І що посіємо, те й зберемо! Великий у житті той, хто знайшов мудрість! «Серце розумного знання здобуває, а вухо мудрих шукає науки» – повчає Святе Писання (Прип. 18,15).

Дорогі й любі в Господі юнаки, пам'ятайте, що Творцем всякого життя і мудрості є Бог – повнота знання і всякої мудрості. Про неї нам треба молитися і пильно старатися. Щойно тоді відчуєте, що знання буде відрадою душ і скарбом вашим.

Пам'ятайте, дорогі студенти, що Україна, в якій виростаєте, зокрема наш рідний народ, з якого походите, надіється на вас, на вашу самовіддану працю для його добра.

Дорогі і любі студенти Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника! Будьте розумними, слухняними і пильними студентами цього університету, а Бог благословить вас і Святий Дух просвічуватиме вас.

Перед входом до університету старанний ректор збудував маленьку капличку, в якій умістив для вас Небесну Матір – Пресвяту Богородицю.

Ми діти цього світу і маємо нашу земну матір, яка далеко від нас, не може нас завжди почути чи допомогти. Зате цю всемогучу і люблячу нас Божу Матір Марію ми маємо при порозі цього університету. Саме до Неї спішімо з молитвою тихою у всіх ваших потребах і болях. А Вона вам допоможе, бо ще нечувано ніколи, щоб Вона не допомогла в горі чи недолі цього земного життя!

На шляху борні юного життя удавайтеся постійно до наймудрішого і найулюбленішого Друга й Учителя всіх учителів – Христа. Він наше Світло, Дорога, Правда і Життя.

Дорогий ректоре, шановні професори і юні студенти Прикарпатського національного університету! Я взиваю до вас усіх – любіть Україну у

врем'я люте! За неї Господа моліть! Плекайте рідну українську мову, пізнавайте її історію, збагачуйте її патріотизмом, вдягніть на себе щит християнської віри! Заприсягніть берези Закон Божий, а благословення Господнє зійде на всіх вас і перебуватиме з вами тепер і в кожний день вашого життя та доведе вас до щасливої вічності! Нехай так станеться! Нехай так буде!

До самовідданої праці закликає нас поет Борис Грінченко:

До праці! До праці, ви, брати мої!
Всім серцем щиренько візьміться!
Працюймо! Гартуймо

серденька свої,
Під трудом життя не клонімся!
Бо праця єдина з неволі

нас вирве,
Нумо до праці мерщій!
Дяка і шана робітникам щирим!
Сором недбалим усім!

Із благословенням Божим і Покровом Пресвятої Богородиці розпочинайте цей 2011 – 2012 Божий рік! Щастя вам! Благословення Всемогучого Бога нехай зійде на вас усіх та кріпить вашу Віру, збільшує Надію та запалює Любов до Бога над усе!

**Софрон Мудрий, ЧСВВ
єпископ Івано-Франківський,
ректор Івано-Франківської
Теологічної академії**

ДОВГООЧІКУВАНА ВИЗНАЧАЛЬНА ПОДІЯ

Напередодні Дня знань відбулось урочисте відкриття нового корпусу Інституту туризму Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника на вулиці Галицька, 201.

Розпочалося свято звуками трембіти, мабуть, не випадково. Адже трембіта – гуцульський музичний інструмент, який є символом мальовничого Карпатського краю.

Біля нового корпусу Інституту туризму зібралось чимало студентів, викладачів, гостей. Хороша погода та урочистий настрій створили відповідну атмосферу.

Ведучі запрошують гостей свята, єпископів і священників, професорів, депутатів міської та обласної ради на почесні місця. За давнім українським звичаєм на знак глибокої пошани дарують гостям запашний коровай. Під мелодію Державного гімну кращі студенти Інституту туризму піднімають Державний прапор України, прапор Прикарпатського національного університету та Інституту туризму.

З вітальним словом звертається ректор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, член-кореспондент НАН України, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України, доктор фізико-математичних наук, професор Богдан Остафійчук: «У цей день, під Покровом Божої Матері нарешті відбулося довгоочікуване відкриття нового корпусу Інституту туризму. Було нелегко знайти в собі можливість відкрити цей заклад. Сьогодні матимете можливість оглянути його. Я думаю, що ви будете задоволені побаченням. Напевне знайдеться багато охочих навчатися тут. І вступні компанії наступних років здивують нас величезною кількістю абітурієнтів. Зі святом вас, дорогі друзі!».

З представників влади на церемонії відкриття були присутні голова обласної ради Олександр Сич, заступник ОДА Роман Іваницький, народні депутати України Ігор Зварич і Василь Чуднов та міський голова Віктор Анушкевичус.

У вітальній промові Олександр Сич висловив сподівання, що відкриття нового приміщення Інституту туризму стане вагомим внеском у розвиток туристично-рекреаційного потенціалу Прикарпаття.

Віктор Анушкевичус привітав усіх з річницею незалежності України, з Успінням Пресвятої Богородиці, яке було напередодні, та святом Інституту туризму: «Щиро бажаю, щоб з відкриттям цього нового навчального корпусу розвиток туристичної галузі отримав новий виток і нове прискорення. Віри вам у світле майбутнє, віри в Господа Бога і в нашу славу Україну!».

Також з привітальним словом виступили Роман Іваницький та Ігор Зварич.

Ігор Зварич не тільки як народний депутат, а й як заступник голови наглядової ради Прикарпатського національного університету висловив своє задоволення отриманими результатами, зазначивши, що рада завжди з особливою увагою і зацікавленістю підтримувала і надалі буде підтримувати ті конкретні кроки, які пов'язані з розбудовою університету не лише в науковому, навчальному, а й у матеріальному плані, тому що прирощення аудиторного потенціалу, кількості студентів, нових спеціальностей, оптимізація навчального процесу – це те, що наближає наш університет до числа кращих за всіма показниками, які можна оцінювати в тих чи інших рейтингах.

Після вітання представників влади виступив «винуватець свята» проф. Володимир Великочий – директор Інституту туризму.

«Сьогодні в нашому житті без перебільшення серйозна і визначальна подія. Ми йшли до неї достатньо довго. З 2006 року мріяли перейти в нове приміщення. І ось цей день настав. Ми вводимо в дію першу чергу навчально-виробничого корпусу, до складу якого входить Інститут туризму. На черзі Коледж туризму і готельного господарства, навчально-виробнича база в складі нових лабораторій, які в нас частково є, а частково будемо створювати. Дозвольте сьогодні від імені всіх працівників Інституту тури-

зму, від імені всіх студентів щиро подякувати ректорату університету, всьому колективу Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника за те, що в такий складний час, у момент, коли не так легко сконцентрувати кошти і виділити їх на розбудову і відновлення такого об'єкта, ректорат знайшов у собі сили, можливості, бажання і волю зробити це».

Для висловлення подяки від студентів виступила магістр Інституту туризму Вікторія Мазур.

Така урочиста подія не могла залишитися без благословення духовництва. Для освячення першої черги навчального комплексу Інституту туризму були запрошені єпископ емерит УГКЦ Софрон Мудрий, архієпископ Івано-Франківський і Галицький УПЦ Київського патріархату Іосаф та духовний наставник Інституту туризму отець Вікентій.

Після офіційної частини святкування всіх присутніх було запрошено оглянути нове приміщення Інституту туризму. Це велична триповерхова будівля з усім необхідним для навчання висококваліфікованих спеціалістів у галузі туризму. Слідкуючи за реакцією студентів, можна було побачити радість і захоплення в їхніх очах. А ще нетерпіння швидше приступити до занять у новому корпусі.

Після оглядин студенти, викладачі та гості свята мали можливість насолодитися концертом у актовій залі Інституту туризму, яка практично не поступається актовій залі університету.

Відкриття нового корпусу Інституту туризму стало визначною подією не тільки в стінах Прикарпатського національного університету, а й далеко за його межами. Спеціалісти в галузі туризму є надзвичайно необхідними на теренах нашого прекрасного краю. Спеціалісти, які покажуть, що «Івано-Франківщина – це не тільки перлина України, а й цілої Європи. Це край, який неможливо забути, один раз побачивши», як зауважив Володимир Великочий.

Юлія Гомеляк

КОНФЕРЕНЦІЯ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ

Відбулася конференція трудового колективу університету «Про розвиток університету 2005-2011 рр. та завдання колективу з підвищення ефективності навчально-наукової та фінансово-господарської діяльності»

Із звітною доповіддю виступив ректор університету, професор Богдан Остафійчук. Звіт отримав схвальну оцінку присутніх. Зважаючи на дещо звужені просторові рамки нашої газети, подаємо його із незначними скороченнями.

Шановні делегати конференції!

Дозвольте щиро привітати всіх з величним національним святом – двадцятьою річницею Незалежності України, побажати вам сили, наснаги, здоров'я і успіхів у справі розбудови нашої держави!

Сьогодні перше зібрання нового складу Конференції трудового колективу, яка за Законом України «Про вищу освіту» та Статутом університету є найвищим органом самоврядування. Нам належить приймати рішення про шляхи розвитку університету, формувати перспективу майбутнього життя і діяльності великого двадцятидвохтисячного колективу працівників і студентів.

Шановні колеги!

4 лютого 2005 року відбулися вибори ректора у зв'язку з вакансією цієї посади, де колектив абсолютною більшістю голосів довірив мені очолювати університет. 8 лютого цього ж року мене Наказом Міністра було призначено терміном на сім років і укладено контракт. Відповідно до чинного законодавства та умов цього контракту ректор зобов'язаний щорічно звітувати перед делегатами конференції трудового колективу. Саме тому я сьогодні тут тримаю звіт про діяльність на посаді ректора з лютого 2005 року по нинішній день.

Період мого перебування на посаді ректора був непростим, напруженим, але в цілому успішним. За основними напрямками діяльності відбувався динамічний розвиток.

За період мого перебування на посаді ректора відбулися знакові події в житті університету:

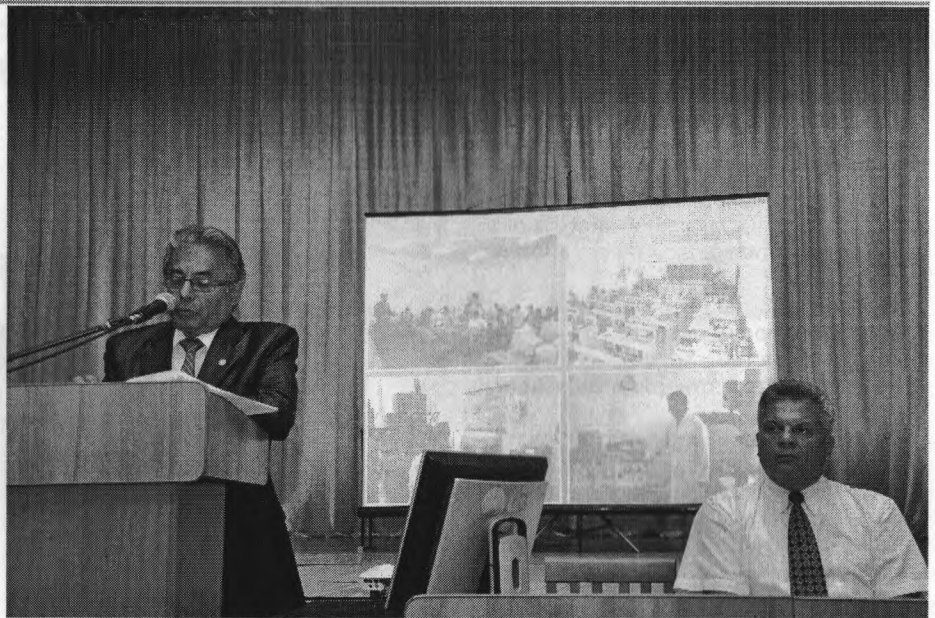
-Відкриття Інституту туризму 29 серпня 2011 року.

-Ми урочисто і з гідністю відзначили 70-річчя університету.

-Університет успішно пройшов акредитаційну експертизу і підтвердив статус національного IV рівня акредитації закладу терміном до 2019 року.

-Університет отримав повноправне членство в Європейській Асоціації університетів.

-В національному рейтингу «ТОП-200» університет третій рік поспіль посідає досить пристойне 9 місце із 32

класичних університетів України

-На розширеному засіданні колегії Івано-Франківської ОДА схвалено науково-освітню діяльність університету і його внесок у соціально-економічний розвиток Прикарпаття.

Ми увійшли в десятку університетів України, куди подали заявки понад 10 тисяч абітурієнтів. Загалом на першій і старші курси прийнято цього року 3048 студентів денної та заочної форм навчання. Також ми зарахували на другу вищу освіту 377 осіб. Новий прийом 2011 року складає 3425 осіб.

З 2005 по 2011 р. кількість штатних докторів наук, професорів зросла з 62 до 83 осіб, з 463 до 532 зросло число кандидатів наук, доцентів.

Університет помітно зміцнив свої позиції з підготовки кадрів вищої кваліфікації. У нас успішно діють 10 спеціалізованих рад за 17 спеціальностями. Протягом звітного періоду в спецрадах усього було захищено 25 докторських та 380 кандидатських дисертацій.

Протягом звітного періоду помітно підвищилася продуктивність наукової роботи: за 2005-2010 рр. співробітники університету видали 287 монографій, 875 підручників і навчальних посібників, опублікували понад 10 тисяч наукових статей.

Науковці університету активно співпрацюють зі своїми колегами як в Україні, так і за кордоном. Університет гідно представлений на Всеукраїнських і міжнародних виставках, де неодноразово ставав лауреатом та призером. Студенти університету з року в рік займають призові місця на Всеукраїнських олімпіадах та конкурсах.

У звітному періоді за освітньо-кваліфікаційними рівнями «бакалавр», «спеціаліст», «магістр» ліцензовано та акредитовано 8 нових напрямів і спеціальностей.

Велику роботу було здійснено щодо забезпечення державних стандартів

підготовки фахівців, реформування системи освіти за кредитно-модульним принципом. Вдосконалювалася і розвивалася структура університету: відкрито 20 нових кафедр, 14 проблемних лабораторій, Науково-дослідницький інститут історії, етнології та археології Карпат, Науково-освітній центр нанотехнологій та ін.

У центрі уваги ректора постійно перебувало підвищення майстерності науково-педагогічних кадрів, удосконалення навчально-методичного забезпечення освітнього процесу, покращення системи контролю за якістю освіти, стимулювання успішності студентів.

Здійснюється постійний моніторинг якості навчання, в тому числі регулярні соціологічні опитування «Викладач очима студентів». Запроваджено визначення індивідуальних рейтингів викладачів.

Активно розвивається міжнародне співробітництво університету. На сьогодні ми маємо угоди про співробітництво з 54 університетами-партнерами із 18 країн, що втричі більше ніж 2004 року.

Розширюються можливості наукової співпраці з провідними університетами світу. Значно зросла кількість науковців університету, які пройшли стажування за кордоном.

За звітний період проведено 7 конференцій трудового колективу, 62 засідання вченої ради (в т. ч. 14 за участю всіх науково-педагогічних працівників), 5 засідань наглядової ради. Розвивається система студентського самоврядування, з яким ми активно співпрацюємо.

Щорічно на особистому прийомі ректора буває не менше 400 осіб. Я постійно беру участь у засіданнях кафедр, вчених рад структурних підрозділів, зустрічаюся зі студентами та їх батьками.

Значна увага приділяється підтримці академічних традицій увічнення пам'яті викладачів університету. На День уні-

КОНФЕРЕНЦІЯ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ

верситету будуть встановлені меморіальні дошки видатним науковцям: академіку Мирославу Стельмаховичу, професорам Степану Копчаку, Володимиру Полеку, Богдану Ступаріку.

За звітний період було присвоєно звання «Почесний доктор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника» відомим ученим і громадським діячам: Дмитру Павличку, Івану Драчу, Ігорю Юхновському, Леоніду Рудницькому, Богдану Гаврилишину, Василю Кременю, Вадиму Писареву та іншим.

В університеті започатковано вшанування авторитетних учених і педагогів, яким присвоюють звання Почесного професора університету з виплатою пожиттєвої стипендії. В когорті лауреатів наші відомі корифеї: Іван Климишин, Володимир Грабовецький, Петро Федорчак, Степан Возняк, Олександр Карпенко, Марко Теплинський, Богдан Васишин, Володимир Матвішин та інші.

Великих зусиль було докладено для поліпшення фінансового стану університету, розширення його навчально-матеріальної бази. Загальний бюджет зріс майже в п'ятеро – з 35 млн. грн. 2004 року до 169 млн. грн. 2010 року.

Університет за звітний період суттєво збільшив кількість навчальних площ. Ми придбали навчальний корпус у Рахові, приміщення площею понад 13 тис. м² для Інституту туризму, приміщення на 6 тис. м² для Педагогічного інституту, спорткомплекс «Олімп» та ін.

На реконструкцію і капітальний ремонт навчальних приміщень і гуртожитків 2005-2011 рр. використано майже 35 млн. грн.

Придбано обладнання для лабораторій, майстерень, дослідницьких центрів, навчальних приміщень на 18 млн. грн. За звітний період придбано комп'ютерної техніки майже на 3,5 млн. грн., що дозволило фактично оновити Центр інформаційних технологій.

Значну роботу проведено із соціального захисту, поліпшення умов праці, забезпечення гідної оплати праці науково-педагогічних працівників.

На виплату надбавок за складність і напруженість, а також премій 2010 року спрямовано відповідно 3,1 млн. грн. та 6,5 млн. грн.

Шановні делегати конференції!

Протягом звітного періоду наш університет упевнено розвивався за всіма основними напрямками своєї діяльності, підтверджуючи статус провідного класичного національного університету України.

У найближчій перспективі перед колективом університету стоїть низка складних і відповідальних завдань. Серед них:

1. Подальше зміцнення кадрового

потенціалу, вдосконалення діяльності аспірантури та докторантури, підтримка молодих викладачів і науковців, створення умов і перспектив для їх творчого і службового зростання.

2. Перебудова функціонування університету на засадах і принципах навчально-наукового і дослідницького закладу, комерціалізації результатів науково-дослідних робіт, поглиблення зв'язків наукових підрозділів з виробничими і бізнесовими структурами, активний пошук позабюджетних джерел фінансування наукових досліджень.

3. Підвищення мотивації науково-педагогічних працівників, їх відповідальності за результати своєї роботи, вдосконалення системи заохочення найбільш успішних науковців (у тому числі через стажування в провідних закордонних університетах).

4. Забезпечення фінансової стабільності університету, зміцнення матеріальної бази навчального процесу і наукових досліджень.

5. Розширення напрямів підготовки фахівців відповідно до нових соціально-економічних реалій та потреб сучасних ринків праці. Відкриття нових спеціальностей: державне управління, соціологія, журналістика, бібліотекознавство, переклад, програма інженерія. Розширення спектра спеціалізації відповідно до потреб регіону.

6. Активна профорієнтаційна робота в загальноосвітніх закладах, проведення нових ефективних заходів із залучення учнівської молоді для навчання, особливо для природничих і математичних напрямів підготовки.

У планах на майбутнє:

- завершити будинок на 132 квартири;
- завершити реконструкцію і ввести басейн «Олімп» у експлуатацію;
- спорудити Центр зустрічей у Микучині;
- здійснити комплекс робіт з відновлення обсерваторії на горі Піп Іван;
- збудувати санаторій-профілакторій для оздоровлення викладачів та студентів в урочищі Буркут;
- спорудити гуртожиток у мікрорайоні «Пасічна», де виділена земля;
- збудувати наукову бібліотеку;
- виконати комплекс заходів з енергозбереження, зокрема розпочати цього року заміну вікон у гуманітарному корпусі.

Шановні колеги!

На завершення хочу сказати всім вам слова щирої подяки і побажати успішного і плідного нового навчального року!

Із всенародним святом Вас – Днем знань!

В обговоренні інформації ректора взяли участь голова профкому Юрій Копчак, директор Юридичного інституту Валентина Васильєва, зав. кафедри фізики і хімії твердого тіла Дмитро Фрейк, голова профкому студентів Сергій Гаєвський, зав. кафедри екології і рекреації Іван Калущий, зав. кафедри міжнародних відносин Петро Сардачук.

Проректор з навчальної роботи Володимир Чобанюк проінформував присутніх «Про план засідань вченої ради університету на 2011-2012 навчальний рік» та «Про нову редакцію Статуту університету». Ці питання дістали схвальну оцінку присутніх.

Відтак відбулося засідання вченої ради.

Конференція трудового колективу ухвалила:

1. Відзначити цілеспрямовану й плідну роботу ректора, професора Богдана Остафійчука із забезпечення динамічного розвитку університету, підвищення ефективності навчально-наукової та фінансово-господарської діяльності за період з 2005 по серпень 2011 року.

2. Спільно з профспілковим комітетом, органами студентського самоврядування забезпечити реалізацію положень діючого колективного договору, дотримуватися принципів соціального партнерства та взаємної відповідальності.

3. Розробити систему заходів щодо виконання «Програми розвитку Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника на 2011-2020 рр.» з урахуванням сучасних тенденцій удосконалення змісту вищої освіти, необхідності відкриття нових напрямів підготовки фахівців, потреб інноваційного розвитку суспільства та міжнародної інтеграції.

4. Домагатися зміцнення кадрового потенціалу університету, вдосконалення системи підготовки через аспірантуру та докторантуру, підтримки талановитих молодих науковців, створення умов і перспектив для їх творчого зростання.

5. Забезпечити постійний моніторинг успішності студентів, підвищити ефективність державної атестації, запровадити проведення замірів залишкових знань у інститутах та на факультетах.

6. Активно вести профорієнтаційну діяльність з метою формування якісного контингенту студентів, виконання державного замовлення на підготовку фахівців з урахуванням потреб регіонального ринку праці.

7. Забезпечити підвищення мотивації діяльності науково-педагогічних працівників, якості роботи допоміжного і обслуговуючого персоналу, їх відповідальності за виконання службових обов'язків, удосконалення системи морального та матеріального заохочення.

Любомир Кліш

ДО ЮВІЛЕЇВ

У вересні цього року виповнилося 200 років від дня народження Івана Вагилевича (1811-1866), українського поета, фольклориста, історика, члена «Руської трійці».

З цієї нагоди в Ясині на Рожнятівщині, де народився поет, величаво відзначили ювілей. Тут відбулася наукова конференція, на якій науковці Львова та Івано-Франківська висвітлювали багатогранну творчість фольклориста. На конференції з доповідями виступили професори Прикарпатського національного університету В. Ґрещук, М. Лесюк, С. Хороб, доценти В. Бурдуланюк, М. Бігусяк та інші. Потім біля пам'ятника І. Вагилевичу відбулися святкові урочистості за участю представників духовенства, керівників ОДА і Рожнятівського району, депутатів різних рівнів, науковця зі Львова, дослідника творчості «Руської трійці» Феодосія Стебля.

Про творчість Івана Вагилевича говорили голова Обласного об'єднання спілки письменників України, доцент кафедри літератури Євген Баран, доцент Петро Арсенич та інші. Заступник ОДА Роман Іваницький разом з головою Обласного товариства охорони пам'яток істо-

рії та культури Василем Тимківим привітали цьогорічних лауреатів премії імені Івана Вагилевича та вручили їм дипломи. Лауреатом премії став і директор бібліотеки, доцент нашого університету Михайло Бігусяк.

Напередодні святкування науковці університету Богдан Гаврилів, Іван Миронюк та Юрій Угорчак видали книгу про членів «Руської трійці», в якій помістили рідкісні ілюстрації і збірки Петра Арсенича. Методист відділу освіти Рожнятівської РДА Оксана Лесюк теж видала книгу про Івана Вагилевича «Будитель національного духу».

Після мітингу учасники святкування оглянули музей І. Вагилевича. Для присутніх відбувся концерт аматорських та професійних колективів.

Петро Арсенич

До 200-річчя членів «Руської трійці» Маркіяна Шашкевича та нашого земляка Івана Вагилевича колективом авторів (працівників Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника) видано книгу «Вшанування пам'яті «Руської трійці» (Маркіян Шашкевич, Іван Вагилевич, Яків Головацький).

Зрозуміло, що значна її частина присвячена увічненню імені Будителя Галицької Русі – Маркіяна Шашкевича у творах літературних, музичних, образотворчого та монументального мистецтва, у назвах товариств, організацій і вулиць населених пунктів, урочистостях, проведених на честь його ювілеїв як в Україні, так і за кордоном. Читач також може тут познайомитися з невеличкою добіркою поетичних і прозових творів письменника.

Розділ про вшанування пам'яті Івана Вагилевича на Івано-Франківщині подається з його історично-краєзнавчими досліджен-

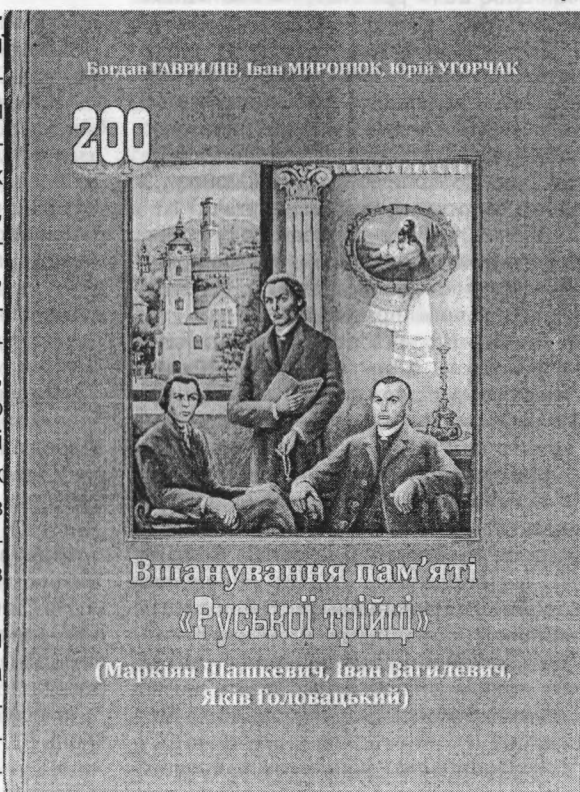
нями Прикарпаття. Тут же дається його праця «Монастир Скит у Маняві» в перекладі з польської та стаття про Івана Вагилевича як перекладача.

Життя та наукова діяльність Якова Головацького й увічнення його пам'яті доповнені листами до його приятеля в Л. «Мандрівка по Галицькій та Угорській Русі».

Завершують книжку короткі відомості про сподвижників та послідовників «Руської трійці» Григорія Ількевича, Антона Могильницького та Йосафата Кобринського.

Книга з'явилася на світ у видавництві «Місто Л-ГВ» завдяки фінансовій підтримці депутатів фракції ВО «Свобода» (голова Р. Онуфріїв). Видання гарно оформлене й багато ілюстроване кольоровими та чорно-білими світлинами. Автори книжки: кандидат історичних наук, доцент Богдан Гаврилів, доктор хімічних наук, професор, проректор з наукової роботи університету Іван Миронюк, директор Музею історії Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника та освіти на Прикарпатті Юрій Угорчак.

Наш кор.

КАЛЕНДАР ПАМ'ЯТНИХ ДАТ ЗА ЖОВТЕНЬ

1 ЖОВТНЯ

Міжнародний день музики.

2 ЖОВТНЯ

День працівників освіти.

55 років від дня народження Ольги Велки, співачки, педагога, заслуженої артистки України, уродженки с. Рівня Рожнятівського району.

3 ЖОВТНЯ

115 років від дня народження Павла Ковжуна (1896-1936), художника-графіка, ім'я якого пов'язане з Калушем та Івано-Франківськом.

130 років від дня народження Михайла Возняка (1881-1954), визначного українського літературознавця, академіка, який вивчав життя і творчість І. Франка.

4 ЖОВТНЯ

270 років від дня народження Францішка Карпінського (1741-1825), польського поета епохи Просвітництва, уродженця с. Голосків Коломийського району.

5 ЖОВТНЯ

100 років від дня створення у Львові торговельної школи

«Просвіти», яка протягом двох років навчання випустила фахових ділових кадрів для економічних спілок.

6 ЖОВТНЯ

135 років від дня народження Сергія Єфремова (1876-1939), публіциста, літературознавця, критика, який у грудні 1903 р. побував у Станіславі й Коломії, неодноразово писав про творчість наших краян.

115 років від дня народження Володимира Плав'юка (1896-1961), українського фольклориста, уродженця с. Кути Косівського району.

8 ЖОВТНЯ

165 років від дня народження Івана Біликовського (1846-1922), українського композитора, диригента, засновника «Станіславського Бояна» - першого музичного товариства в Станіславі.

9 ЖОВТНЯ

День художника.

125 років від дня народження Іванни Блажкевич (1886-1977), галицько-української письменниці та громадської діячки, яка вчителювала у селах Галицького району та Станіславі.

10 ЖОВТНЯ

95 років від дня народження Андрія Стефуранича (1916-1997), спортсмена, чемпіона України зі спортивної боротьби

1946

та 1947

рр., уродженця с. Рожнів Косівського району.

12 ЖОВТНЯ

70 років з часу проведення гітлерівцями каральної акції серед євреїв. Це була «чорна неділя» для єврейської громади міста Станіслава.

13 ЖОВТНЯ

80 років від дня народження Богдана Оробця, педагога, поета, уродженця с. Долішнє Залуччя Снятинського району.

55 років від дня народження Мирослава Лазарука, поета, критика, автора збірок «Коломия» (1988), «Покрова» (1993), «Ночі з амазонкою» (1996), повістей «Птах самотній» (1996), «Збирачі маку» (1999), уродженця с. Королівка Коломийського району.

14 ЖОВТНЯ

Покров Пресвятої Богородиці. День українського козацтва. Річниця створення УПА.

День Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

16 ЖОВТНЯ

80 років від дня народження Ярослава Дорошенка (1931-2007), українського поета, колишнього голови Івано-Франківської обласної організації Національної спілки письменників України, багаторічного члена Правління обласної «Просвіти», уродженця с. Тязів Тисменицького району.

1946 та 1947 рр., уродженця с. Рожнів Косівського району.

23 ЖОВТНЯ

110 років від дня народження Михайла Сеніва (1901-1996), активіста «Просвіти», вояка УГА, в'язня польських концтаборів, полум'яного оратора, учасника багатьох акцій відродження «Просвіти», уродженця с. Перекуси Калуського району.

28 ЖОВТНЯ

130 років від дня народження Дмитра Макогона (1881-1961), українського письменника й педагога, який учителював у школах Станіслава (1923-1956).

30 ЖОВТНЯ

145 років від дня народження Луки Гарматія (1866-1924), українського педагога, фольклориста, етнографа, культурно-просвітницького діяча. У 1893-1912 рр. учителював у селах Верховинського й Косівського районів.

100 років від дня народження Григорія Крука (1911-1988), українського скульптора зі світовим ім'ям, уродженця с. Братишів Тлумецького району.

14 ЖОВТНЯ
День Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Наш перший педагогічний досвід

Табір... Про що кожен з нас думає, коли чує це слово? Ми майже ні про що, бо про нього чули тільки з розповідей інших людей, оскільки жодного разу так не відпочивали. Про нічні страхоття, обмащення зубною пастою і несподівані кидання у воду на День Нептуна знаємо тільки з фотографій друзів. А бути вихователями в загоні, що складається із 32-х непосидючих дітлахів, бачилося нам у найстрашнішому сні. Однак університетська програма передбачає проходження студентами літньої педагогічної практики після закінчення третього курсу. Дізналися ми про це наприкінці другого. Не можемо сказати, що ми аж надто почали перейматися майбутньою практикою, однак намагалися зібрати хоч якусь інформацію про неї. І тут почалися різні чутки про табори. Від деяких волосся ставало дибом. Коли ми наслухалися такого, то проходити практику зовсім не хотілося. Однак, взявши із собою масу ігор та різноманітних заходів, на початку серпня ми вирушили в табір «Прикарпатські зорі», який знаходиться в мальовничому селі Слобода, що на Коломиїщині. І зі словом «мальовничий» ми не перебільшили, оскільки оздоровчий комплекс розташований поміж високих пагорбів, укритих запашними хвойними лісами. Доповнювала краєвиди кришталева гірська річка Сопівка. Дійсно, природа зачарувала нас у перші ж хвилини. Приємно нас вразило і те, що в таборі було все необхідне для активного відпочинку дітей: великий басейн, добре оснащений спортивний майданчик і стадіон.

Однак про все це ми забули, коли в перший день дізналися про обов'язки, які повинні були виконувати. Нам одразу довелося слідкувати за дітьми майже 24 години на добу. В першу ж ніч усі вихователі склали план-сітку табору, тобто туди були включені загальнотабірні заходи. Також нам довелося проводити різноманітні ігри та конкурси в межах нашого загону. Добре, що ми мали заготовки. До речі, нам дісталися найстарші школярі (віком від 13-ти до 17-ти років). До поїздки в табір нам давали багато порад, який загін краще обрати: хтось казав молодших, хтось – найстарших. Однак, як виявилось, немає найгірших чи найкращих дітей. Усі по-своєму цікаві та особливі. Головне знайти підхід, а це, якщо докласти зусиль,

цілком можливо.

Але і без проблем у будь-якому випадку не обійтися. З ними зіткнулися і ми. На перших порах важко було підтримувати дисципліну, вчасно збирати дітей на сніданок, обід та вечерю, оскільки не лише дітям, але й нам потрібно було звикнути до табірної розпорядку дня. У перші дні також потрібно було завоювати повагу і авторитет серед дітей, щоб потім (як нас попереджали інші вихователі) вони «не сіли нам на голову». І мусимо визнати, що ця порада виявилась дієвою. Важко було згуртувати дітей різного віку (хоч і з одного загону), із різними вподобаннями, заохотити їх брати участь у позапланованих заходах та іграх. Вони не виявили різкого спротиву із самого початку, але і не були надто активними. Та чи то вплив свіжого повітря, чи хороше п'ятиразове харчування, але діти поступово ставали ініціативними. Варто зазначити, що помилкою було давати дітям готові варіанти назв заgonу чи речівок, змушувати вчити сухі сценарії. Діти ж приїжджають у табір відпочити від школи, чи не так? Це ми помітили вже, коли діти почали працювати над стінгазетою. Важливо пам'ятати, що кожен з них має свої погляди, наділений власними здібностями і талантами. Тому потрібно давати їм самовиразитися, однак наглядати, щоб вони робили це в правильному руслі. Поступово ми здружилися з ними. Це дуже допомогло в

нашій співпраці. Завдяки різноманітним заходам («Казки на новий лад», «Містер табору», «Міс табору», КВК, «ЩО?ДЕ?КОЛИ?», караоке, Козацькі забави, Свято Нептуна, квести) наші юні вихованці могли виявити свої творчі та артистичні здібності. Ми отримали цілу низку незабутніх вражень. Доповнили їх пізнавальні екскурсії в музеї «Гуцульщина», «Писанка» в Коломиї та візит до майстерні відомого скульптора Олексія Бондаренка, що знаходиться в сусідньому селі Рунгори. Ці заходи допомогли дітям ознайомитися з історичними цінностями Гуцульщини.

А ще вихователі організували різні спортивні змагання.

Зрештою, не хочемо перебільшувати і казати, що наша практика пройшла ідеально, та напевно в це ніхто і не повірить. Однак побувавши в ролі вихователів уперше, ми набули безцінний досвід, а безцінний він завдяки тим труднощам, які ми поступово навчилися долати, завдяки спілкуванню з цікавими дітьми. Багато в чому нам допомогли інші вихователі табору, а також директор та його заступник з виховної роботи, які з розумінням поставилися до нас.

Тепер про табір ми знаємо не з чуток і прикрашених розповідей інших, а з власного незабутнього досвіду.

Оксана Затварницька,
Олександра Хоптяк,
студентки групи А-41

Наш гість – знана і незнана Ольга Токарчук

У перекладі із давньоскандинавської її ім'я означає «свята». Важко в теперішньому світі хоча б одну людину назвати святою, однак перед нею, як і перед святими, схилиють голови і мовчки дивуються, як така неземна жінка може щиро, прямолинійно та одночасно нестямно глибинно писати про насправді такі земні речі. Їй до лиця слава, до кольору очей личить жіночність, материнство. І все-таки вона залишається тією званою літераткою, якій і досі читачі під час кожної зустрічі аплодують стоячи.

Вона – знана і незнана Ольга Токарчук.

19 вересня в Прикарпатському університеті ім. В. Стефаніка відбулася зустріч викладачів та студентів з цією польською письменницею. На превелике задоволення аудиторії режим діалогу читачі – письменниця склався доволі успішно і не був пунктирною лінією. Відверто кажучи, вагому лепту в нього вніс викладач і знайий критик Євген Баран. Саме він відрекомендував польську письменницю та Анатолія Івченка – представника львівського видавництва «Урбіно», яке, до слова, займається перекладом лише творів сучасної польської літератури, зокрема і творів Ольги Токарчук.

Останній роман, який письменниця презентувала в Україні, зокрема і на львівському Форумі, має назву «Веди свій плуг понад кістками мертвих». Це є, як наголосила авторка, екотрилер. Погодьтеся, це щось несподі-

ване для сучасної літератури. Адже мова ведеться не лише про діяльність людей, а й про те, що сама природа може помститися людині за її надмірну активність у плані знищення природи і відповідно себе. Цікавим є те, що цей роман вона присвятила своїм дітям Збішекові та Агаті. Переклад із польської мови на українську здійснила Божена Антоняк (дружина літературного редактора Анатолія Івченка). Варто віддати їй належне, оскільки мова твору є справді легкою, невимушеною. Важко помітити, що це переклад. Було б вельми добре, якби всі переклади різних творів українською мовою здійснювалися так відповідально та професійно. Хоча мова не про те. Пам'ятається, декілька років тому пані Ольга сказала фразу, яка відразу привернула увагу польської преси. Ці слова звучали так: «Дедалі менше людей вірять у безсмертя душі...». Воістину правдиві, по-своєму щирі та відверті слова. Адже ми часто нарікаємо на життя, забуваємо його цінувати, сприйняти і просто ним жити. Про душу годі й говорити. Власне, вона про такі речі любить і говорити, і писати.

Сама письменниця живе у Вроцлаві, однак географія її літератури сягає далеко за межі країни, адже її твори перекладені на 29 мов. І не лише на європейські мови. Перекладають романи навіть у Китаї та інших екзотичних країнах. До речі, в рідній країні письменницю цінують приблизно на одному рівні як читачі, так і критики.

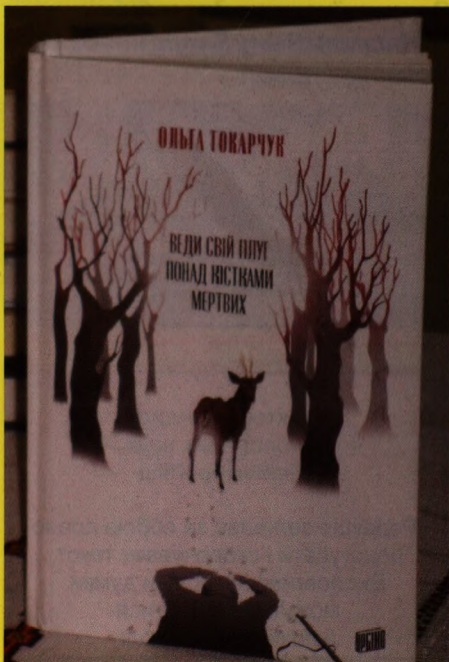
Розповідає, що в неї українське ко-

ріння, її бабуся була українкою, однак батько рано залишився сиротою. Тому так і не змогла встановити зв'язок з українськими родичами. Не залишилося жодних свідків, не збереглося жодних документів.

Гадаю, кожен поціновувач прекрасного, який прийшов на зустріч із Ольгою Токарчук, не отримав тих емоцій, на які чекав. По-перше, це було б занадто передбачувано. По-друге, хороша і приємна людина вміє щиро здивувати. Ну хто б міг подумати, що окрім літератури з письменницею можна поговорити і про філіжанку кави, і про те, як сама вона сприймає цей світ. Не втямити, що ця світла жінка з ледь не ідеальними помислами може робити у цьому світі, який аплодує силі та фанатичному ставленню до грошей. Хоча, як пише вона, «світ, у якому ми живемо, не є ні добрим, ні очевидним, ні таким, яким маємо прийняти його без жодних нарікань».

Такої людині лише залишається побажати бути сильною, черпати натхнення із життєвих джерел, продовжувати тримати у своїх руках пальму першості і повірити в долю, яка, маємо надію, віщує їй ще чимало приємного в житті. А нам, поціновувачам щирого і живого слова Ольги Токарчук, залишається з нетерпінням чекати на вихід у світ ще однієї книги, зустрітися з нею, вкотре взяти автограф і з приємністю поговорити за філіжанкою кави...

Наталія Орнат,
студентка ПМЛ-41

ПРЕС-РЕЛІЗ

22 вересня 2011 року в Івано-Франківську відбулося одразу два круглі столи на тему: «Перспективи України в контексті нової стратегічної концепції НАТО»

Організаторами цих заходів виступили Центр інформації і документації НАТО в Україні, Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, Науково-дослідний інститут церковно-канонічних та державно-правових проблем УАН Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького, громадська організація «Центр політичного моніторингу».

Спочатку робота круглого столу проходила в конференц-залі Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького, а згодом – у залі засідань Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

В конференц-залі Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького роботу круглого столу розпочав ректор університету, доктор юридичних наук, професор, академік,

Романюк, заступники директора Наукового інформаційно-аналітичного Центру НАТО Ігор Доцяк та Василь Климчук, а також шестеро студентів університету.

Під час проведення круглих столів у обидвох університетах основну доповідь виголошував науковець Львівського національного університету імені Івана Франка, провідний український дослідник сучасної Стратегічної концепції НАТО Володимир Навроцький, який розповів про зміст та еволюцію стратегічних концепцій Північно-атлантичного Альянсу, про становлення та особливості сучасної Стратегічної концепції НАТО, про місце України в сучасній Стратегічній концепції НАТО, про взаємопов'язаність стратегічних завдань НАТО в зміцненні безпеки і стабільності євроатлантичного регіону, про значення програм партнерства НАТО для процесу розширення Північно-атлантичного Альянсу, про залучення держав-партнерів до проведення миротворчих операцій НАТО.

отець Іван Луцький. У ході роботи круглого столу виступили директор Наукового інформаційно-аналітичного Центру НАТО Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника Олег Білоус, директор Науково-дослідного інституту церковно-канонічних та державно-правових проблем Віталій Скоморовський, прес-секретар ректора університету Любомир Ілин та інші працівники університету, а також з науковими повідомленнями виступили п'ятеро студентів університету.

В залі засідань Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника роботу круглого столу провадив директор Наукового інформаційно-аналітичного Центру НАТО Олег Білоус. У ході круглого столу виступили керівник Всеукраїнської громадської організації «Україна в НАТО», депутат Івано-Франківської обласної ради Юрій

В ході дискусії учасники круглих столів обмінялися міркуваннями щодо місця Організації Північноатлантичного Договору в сучасній системі міжнародних відносин. Активну участь у обговоренні заявленої проблематики взяли студенти та аспіранти, які висловили власні думки щодо місця і ролі України в сучасній світовій політиці, щодо співпраці України із сучасними міжнародними безпековими структурами, щодо способів, мети та засобів взаємодії України і НАТО. Відбулася зацікавлена розмова щодо геополітичних перспектив України, сучасного стану міжнародних відносин, співпраці між Україною і НАТО.

Учасники круглих столів отримали від Центру інформації і документації НАТО в Україні україномовний переклад нової Стратегічної концепції НАТО та інформаційне видання «НАТО після Лісабона».

ВІТАЄМО!

Бібліотека... Серце завмира,
Коли пірнаю в тишу таємничу
Святилища пізнання і добра,
Що в майбуття через минуле кличе.

І осягнути незбагненну суть
Світобудови прагну заповзяти,
Коли мені з полиці дістають
Важкі томи Плутарха і Сократа.

Немов надійний лоцман в морі книг,
Бібліотекар взяв штурвал у руки.
Розкуто мчить моїх фантазій бриг
Крізь холоди занепаду й розлуки.

І поки є ти, сховище книжок,
І поки ти людей рятуєш свято,
Мене не знищить соціальний шок,
Як час не вбив Плутарха і Сократа.

До дива знань і мрій, о друзі, йдіть!
Високий дух летітиме далеко...
Аби сказати: «Зупинися, мить!»
Кажу лише: «Живи, бібліотеко!».

Цими поетичними рядками вітаємо працівників університетської Наукової бібліотеки з Всеукраїнським днем бібліотек.

Наснаги Вам у Вашій необхідній всім нам праці!

Засновник видання - Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника (ректор - член-кореспондент НАНУ, доктор фізико-математичних наук, професор **Богдан Остафійчук**)

Коректор: **Любов Максимів**
Верстка і дизайн: **Ігор Лупа**

Газета зареєстрована обласним управлінням у справах преси та інформації Івано-Франківської облдержадміністрації від 29.08.2005р.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу інформації № 555, серія ІФ

Редактор - кандидат філологічних наук
Любомир Кліщ

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст.
Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції